

Комендант В.В.

Студентка 2-го курсу ФСП

КПІ ім. Ігоря Сікорського

Науковий керівник:

Павленко І.В.,

к.ю.н, доц. кафедри публічного права, ФСП

КПІ ім. Ігоря Сікорського

Проблемні аспекти видачі осіб, що скоїли злочини

На сьогоднішній день подолання злочинності є одним з невирішених питань сучасного світу. Їх – злочини, - вчиняють що не кожного дня і це стає перепорою для досягнення миру на Землі. У той же час саме кримінальне явище має ряд проблем, які перешкоджають встановленню абсолютної безпеки та гармонійного співіснування суспільства.

До тепер все більше привертає увагу проблема як видача злочинців. Адже суспільно небезпечне діяння можуть вчиняти не тільки громадянин України, а й іноземець або особа без громадянства як у власній країні, так і поза її межами. Звідси виникає питання: в якій державі треба притягнути злочинця до кримінальної відповідальності? На території, де було скоєно злочин чи на батьківщині суб'єкта?

Конституцією та Кримінальним Кодексом України закріплено, що громадяни України не можуть бути видані іноземній державі [1, ст.25; 2, ч.1ст.10]. І не дивно тому, що навіть злочинець є частиною суспільства і саме на суспільство покладено відповідальність за дії або бездіяльність винного. Тим самим держава гарантує неупередженість розгляду судової справи та справедливості і легітимність покарань для своїх громадян. Однак з'являються сумніви чи правильно законодавець регламентував дані норми? Більшість людей, в свою чергу, плутають поняття «притягнення до кримінальної відповідальності» й «виконання покарання», а відповідно до них і розподіляється екстрадиція (видача осіб). Згідно з законом іноземці та особи без громадянства, які були засуджені на території України, можуть бути передані для відбування покарання за вчинений злочин державі громадянства [2, ч.2 ст.10]. Тоді як в Україні притягнення до відповідальності в другій державі не ставиться до уваги. На нашу думку, не є правильним, якщо громадянин вчиняє злочин за кордоном, а підлягає відповідальності та відбуває покарання на батьківщині. Тому, що як можна вирішити справу, коли певні діяння в іншій країні є злочином, а у своїй – визнається нормальним та, в деяких випадках, законним? Рішенням повинно бути – нести відповідальність за законами держави, на території якої було скоєно небезпечне діяння. Відповідно до цього Україна приєдналась до Європейської конвенції про видачу правопорушників, положення якої мають виконуватись, оскільки підписані Верховною Радою міжнародні договори є частиною національного законодавства [1, ст.9]. Можна сказати, для того, щоб видати особу потрібно дотримуватись принципу «подвійної злочинності», тобто дія або бездіяльність повинні вважатись злочином в запитуваній та запитуючій державах й за наявності договору про екстрадицію [3, ч.1ст.2].

Громадянин України може бути як винною особою, так і постраждалою, якщо на її життя чи здоров'я посягали закордоном або з боку іноземця на території України. За такого випадку Міністерство закордонних справ повинно грати активну роль при наданні допомоги родичам або самому потерпілому. Доцільно розглядати справу за поданням позову до суду, але спочатку треба перевірити у яких відносинах знаходяться країни. На основі цих відносин вирішується в який суд подати позов.

Отже, де б ви не були, ви повинні жити відповідно до законів держави. Адже, коли ми ідемо до іншої країни, то зобов'язуємось дотримуватись її норм та правил. Якщо казати, що суб'єкта злочину треба судити на його батьківщині, то цю проблему не можливо буде вирішити. Проблема повинна вирішуватись там, де виникла, як діючий спосіб. В свою чергу держава повинна допомагати, коли особа в небезпеці або несправедливо засуджена [1, ст.25]. Дане питання потрібно вирішувати не тільки на національному, але і на міжнародному рівні.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України»/ВР України.

URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 19.04.2017)

2. Кримінальний кодекс України: Закон від 05.04.2001 № 2341-ІІІ // База даних «Законодавство України»/ВР України.

URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 19.04.2017)

3. Європейська конвенція про видачу правопорушників: Міжнародний документ від 13.12.1957 // База даних «Законодавство України»/Збірка договорів Ради Європи, Парламентське видавництво, Київ – 2000.

URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_033 (дата звернення: 19.04.2017)